

50. Forslag til lov om ændring af lov om skattemæssig opgørelse af varelagre m. v. (*Alfred Bøgh, Henry Christensen, Haunstrup Clemmensen, Poul Hartling, Jens Peter Jensen, Stetter, Poul Sørensen og Knud Thomsen*). [A. sp. 1409].

Mundtlig fremsættelse ⁸/₁₁ (F. sp. 1040). 1. beh. ²³/₁₁ (F. sp. 1659). Partiernes ordførere: Peter Nielsen, Alfred Bøgh, Haunstrup Clemmensen, Ømann, Arthur Jacobsen og Niels Westerby. Henvist til samme udvalg som forslag til lov om ændring af lov om skattefri afskrivninger m. v. m. fl. forslag.

Ved lov nr. 200 af 3. juni 1967 blev der vedtaget en successiv afvikling af den hidtil gældende højeste sats for nedskrivning på varelagre på 30 pct. med 2 pct. årligt over 10 skatteår, hvorefter den højeste nedskrivningssats fremover ville blive 10 pct. Den første etape i afviklingen skulle ske med virkning for skatteåret 1968-69, d. v. s. for regnskabsåret 1967, se folketingsårbogen 1966-67, side 155.

Ved samme lov vedtoges en fuldstændig afvikling af den hidtil gældende adgang til med skattemæssig virkning at foretage afskrivning på varer, bestilt på bindende kontrakt til levering i det følgende indkomstår. Afviklingen af disse kontraktafskrivninger skulle ske med 5 pct. om året, begyndende med virkning for skatteåret 1968-69, d. v. s. regnskabsåret 1967. Herefter ville der fra og med skatteåret 1973-74 ikke kunne foretages nedskrivning på kontraktkøb.

Ved nærværende lovforslag foresloges at *vende tilbage til de før loven af 3. juni 1967 gældende regler*, således at der i skatteåret 1968-69 og senere år såvel på varelagre som på varer indkøbt på bindende kontrakt kunne nedskrives indtil 30 pct.

Om baggrunden for lovforslaget var i de ledsagende bemærkninger bl. a. anført følgende:

„Adgangen til at foretage nedskrivning på varelagre og kontrakter ned under dags- eller kostpris blev indført i begyndelsen af 1940erne, oprindeligt således at nedskrivningsadgangen var fastlagt under hensyn til krigsforholdene og de forventede efterkrigsforhold. Efter at disse særlige forhold havde tabt deres betydning, blev der i 1955 foretaget en principiel omlægning og modernisering af disse nedskrivningers beregning, hvorved man tilpassede dem en erhvervsøkonomi, der var upåvirket af krigs- og efterkrigsforhold.